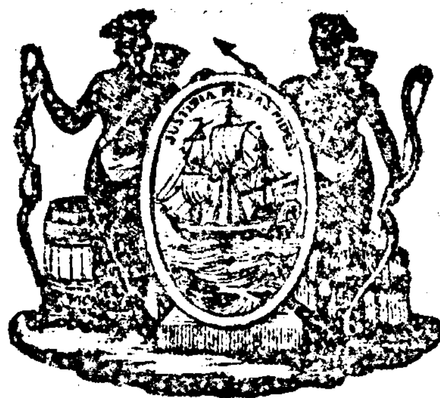
Ao. 1858. Donderdag

No. 24. 25 Februarij.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements-Secretarie.
Aanzoek voor Vrijgeving.

1858.
24 Feb. Van het slavenkind *Sophie*, geboren in 1855, dochter van *Egerie*, toebehoorende aan H. Schorrenberg.

» » Van de slavin *Susanna Maria*, geboren in 1825, dochter van *Alijda Philippina*, en haren zoon *Marius Antoine*, geboren in 1852, toebehoorende voor den vrijdom aan G. Oppenheimer.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Eerste Afkondiging.

Gouvernements-Secretarie.

Paramaribo, den 24 Februarij 1858.

Ten verzoeke van Margaretha de Jongh Weduwe van R. Buchan, en van Johanna Maria Polak geboren Lentz, wordt van haar voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.

De Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

POLITIE.

Bij deze wordt ter voorkoming van ongelukken, aan het algemeen kennis gegeven, dat van af Morgen, gedurende *vier weken*, des Donderdags, van des morgens 5 tot 9 ure, door de Manschappen Z. M. Brik *Sperwer*, op den grond *Wolftenbuttel* **naar de SCHIJF** zal worden geschoten, en zulks in eene N. N. Oostelijke rigting van het woonhuis aldaar.

Paramaribo, den 24 Februarij 1858.
De prov. Commissaris van Politie,
G. DUIJCKINCK.

(3030) Op **HEDEN** des namiddags om 4 uren, zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* in het locaal van hetzelve Departement door den Vendumeester J. F. Favereij in het openbaar doen veilen:

1o. Het **Huis** en **Erf** met de **Achtergebouwen**, staande en gelegen aan de *Heeren Straat*, bekend onder N. W. La. A No. 67 en O. W. La. B No. 75, aankomende den Boedel J. S. Burne, als universelen erfgenaam van wijlen W. E. S. van Zetten;

alsmede met en benevens de tweede ondergeteekende:

2o. Het **Huis** en **Erf** met de **Achtergebouwen**, staande en gelegen aan de *Dominé Straat*, bekend onder N W. La. C. No. 48 en O. W. La. D. No. 398, aankomende voor ½ aandeel den boedel wijlen M B. Deijl en voor de *wederhelft* de mede ondergeteekende als Erfgename van wijlen C. H. van Perica.

Voorts voor den boedel D. R. Saffin, eenige **zilveren voorwerpen.**

Paramaribo, den 25 Februarij 1858.
De Curator,
CHs. LIONARONS.
C. P. DEIJL.

Op **HEDEN** des namiddags om 4 uren zal de Curator bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* in het locaal van hetzelve Departement, door den Vendumeester J. F. Favereij, publiek doen verkoopen:

De **Nalatenschap** van de *desolate* Boedels J. M. van Bergen Wed. J. C. Treheen, J. F de la Mare en Ribca Jacob de Meza.

En vermits in deze Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren voor alsnog niet worden opgeroepen.

Paramaribo, den 25 Februarij 1858.
De Curator voornoemd,
CHs. LIONARONS.

Berigt aan Zeevarenden.

Naar aanleiding der Gouvernements-Resolutie dd. 20 Februarij jl No. 5 wordt bij deze ter kennis van belanghebbenden gebragt, dat eene verandering van ankerplaats van het, voor den mond der rivier *Suriname* gelegen, vuurschip noodig bevonden zijnde, hetzelve *een* mijl verder uit den wal, regt Noordwaarts op, is verplaatst, en aldaar, alsnu vertuid ligt in vier (4) vadem laagwaterstand, in de peilingen:

Braamspunt Z. 25° 20' O. (Z. Z. O. ¾ O.) regtw. kompas op 2¼ afstand,

Het Oostelijkst zigtbaar land Z. 73° 8' O. (O. Z. O. ¼ O.) regtw. kompas, terwijl van de buiten-ton het vuurschip wordt gepeild N. 2° 50' O. (N. ¼ O.).

Van af het vuurschip, met den koers van *Zuid* in den wal sturende, zal men spoedig de buiten-ton aanloopen, om verder langs de tonnen naar binnen te sturen.

Paramaribo, den 22 Februarij 1858.
De waarn. Havenmeester,
J. VAN LIER.

Sequesters en Administrateuren der onderstaande Plantaadjen bieden bij inschrijving, tegen *KONTANTE BETALING* te koop aan:

Van Plant. *Caledonia*,
P. m. **10,000** POND **KAKAO**.
Van Plant. *Concordia*.
26 BALEN **KAKAO**.

De inschrijvings-billetten zullen ter Griffie van het Geregtshof tot Vrijdag den 26 dezer, des morgens om 9 ure aangenomen en aldaar geopend worden ten overstaan van den Heer Gecommitteerde tot de Zaken van Curatele en Sequestratie.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de KAKAO, na de toewijzing, binnen 8 dagen, voor rekening en risico van den kooper van Plantaadje moeten afgehaald en voor elke ledige baal *ƒ* 1,10 gerestitueerd worden. (3232)

Paramaribo, den 24 Februarij 1858.

Eene les voor de toekomst.

DE CRISIS EN DE HERLEVENDIGING DES HANDELS.

(Vervolg en Slot van ons vorig No.)

Er zijn echter nog andere soorten van fictief crediet, die misschien even noodlottig in hunne gevolgen zijn, hoewel de gewoonte ze voor meer gewettigde handelsoperatien erkend heeft. Wij bedoelen hier hetgeen men noemt »open crediet." De onsoliditeit en de noodlottige gevolgen die aan dit stelsel zijn verbonden, zijn in deze crisis op eene merkwaardige wijze in den handel van noordelijk Europa aan het daglicht gekomen; en ze zijn met der daad de ware oorzaak geweest van het faillissement der meeste huizen, die in dien handel betrokken waren. Wanneer dit stelsel volledig zal zijn onderzocht, zal men bevinden, dat het of in zijn aard of in zijne noodzakelijke gevolgen slechts zeer weinig verschilt van hetgeen gewoonlijk bekend is als een stelsel van accomodatie papier hier te lande. Het moge uitgebreider vertakkingen hebben, het moge bij de eerste uitgifte een solide basis van kapitaal en wijze van werken tot grondslag hebben, want zonder dat het beide tot zekere hoogte in zich vereenigt, kan het noch daargesteld noch staande gehouden worden. Maar in den aard der operatien, waarin het ontaardt en in het zekere verderf, waartoe het vroeger of later moet leiden, komen accomodatie papier in den handel in het binnenland en »open credieten" in den handel in het buitenland zeer veel met elkander overeen. Wat toch hebben wij dezer dagen in den Zweedschen en Deenschen handel zien gebeuren? Huizen van eenige middelen en van naam, hebben »open credieten" gekregen, het eerst op huizen te Hamburg en daarna op huizen te London, en niet op een

enkel huis maar op verscheidene. Wij willen aannemen dat de zaken begonnen zijn met eenige wezenlijke handelsoperatien, dat de eerste wissels zijn getrokken voor het bedrag van verzonden goederen; maar hiermede houdt het ook op. Zweden vooral bood een veld aan voor allerlei gewaagde ondernemingen. Er waren bosschen te vellen, mijnen te openen, moerassen te dempen, schepen te bouwen. Dit alles bragt in verzoeking tot het opsporen van ondernemingen, waarbij kapitalen aangewend werden tot eene hooge rente; bij zulk eene snelle ontwikkeling steeg de waarde van den eigendom spoedig. De »open credieten" te Londen en Hamburg vermeerderden successivelijk en hadden eindelijk hunne grootste uitbreiding bekomen; eene groote massa papier was getrokken en in circulatie gehouden, wier opbrengst aangewend was geworden tot de inwendige verbetering des lands; deze opbrengst werd dus van haren kant slechts vertegenwoordigd door al deze meer of minder volmaakt ontwikkelde verbeteringen. Op deze wijze zijn millioenen van London naar Zweden gevloeid, die nu verzonken liggen in bosschen, moerassen en mijnen, en waarschijnlijk in eene reeks van jaren weinig of niets zullen renderen.

Dit stelsel nu is het, dat, naar het schijnt, reeds gedurende eenige jaren gevolgd is geworden. Het was eenvoudig en gemakkelijk. Wissels werden tegen een »open crediet" op A. getrokken; om deze op den vervaldag te betalen, werd een andere op B. getrokken, tot dekking van dezen werd een op C. geremitteerd. Al dat papier vond gereedelijk crediet; de geldmarkt was ruim; de een had vertrouwen in den ander, — de commissieloonen werden gemakkelijk verdiend. Ten einde den keten van transactien meer ingewikkeld te maken en tevens gemakkelijker te kunnen opereren, werden door Zweedsche huizen te Hamburg crediet geopend ten gunste van A, B en C te Londen, die nu en dan berigt ontvingen, dat zij zich zelven remboursement moesten verschaffen, door op Hamburg te trekken, ten einde daardoor de Zweedsche wissels te dekken, die te Londen vervallen waren. Nadat echter deze transactien een tijdlang goed waren gegaan, waren de Zweedsche, Londensche, en Hamburgsche huizen zoo zeer door onderlinge debets aan elkander verbonden, dat zij alleen óf als één man moesten staan blijven óf vallen. Tot zulk eene uitbreiding nu was dit stelsl gekomen, dat het gebleken is dat een der hoofdbankiers en disconteerhuizen van locale wissels, in een der voornaamste handeldrijvende steden van het Noorden, bijna al de te houden middelen tot het drijven zijner eigen zaken en het verstrekken van groote voorschotten, door een op groote schaal georganiseerd stelsel van »open credieten" op Hamburg en Londen trok. Wien kan het derhalve verwonderen, wanneer de huizen te Kopenhagen en Stockholm hunne betalingen staakten, dat dan ook de Zweedsche huizen te Londen — niet één maar alle, — dat dan ook de Zweedsche huizen te Hamburg, welke in dien vicieusen kring zich bewogen hebben, — niet één maar alle, — hunne betalingen moesten schorsen?

Hoewel nu dit soort van papier den eernaam van buitenlandsche wissels verkregen heeft, kan men toch vragen: in welk opzigt het in waarheid verschilt van het algemeen veroordeelde accomodatie-papier in het binnenland? Beide zijn evenzeer getrokken, om in de eerste plaats lieden in staat te stellen zich aan speculatien over te geven of transactien te bewerkstelligen, waarvoor zij geen eigen kapitaal bezitten; beider soort papier wordt, nadat het eens getrokken is, slechts over en weer hertrokken, alleen maar om de eerste trekkingen te dekken, wanneer de vervaltijd daar is; geen van beider soort van papier vertegenwoordigt werkelijke transactien tusschen den trekker en den acceptant; beider soort van papier leidt tot buitengewoon groote kosten en dikwijls tot groote opofferingen; die alle voordeelen verslinden, voortvloeijende uit de eerste trekkingen, en meer zelfs dan deze; in beide gevallen is het voornaamste doel, het papier in circulatie te houden, zonder te rade te gaan met hetgeen voordeelig is, en in beide gevallen worden al de belanghebbende partijen medegesleept in een gemeenschappelijk verderf, zoodra eenige geldelijke ongelegenheid het gecompliceerde raderwerk in zijn loop tegenhoudt, onverschillig of het gewoon accomodatie-papier is dat circuleert, dan wel wissels, stelselmatig op »open credieten" getrokken. Fictief papier, met welken naam het ook bestempeld wordt, dat geen wezenlijke transactien, geen wezenlijke koopwaar vertegenwoordigt, is het begin en het einde van alle verderfelijke zaken. Dit kan men als een vasten stelregel aannemen.

Zullen nu al deze lessen der ondervinding verloren gaan? Wij kunnen de crisis als geweken beschouwen en het land bevindt zich met nieuwe jaar op een' nieuwen handelsweg. Vergeleken met eenig vroeger tijdperk van herlevendiging des handels, pleiten thans verscheidene omstandigheden voor eenen spoedigen terugkeer des voorspoeds. De crisis zelve had eer een' buiten- dan een binnenlandschen oorsprong, hoewel zij de netelige positie van menigeen in ons eigen land aan het daglicht heeft gebragt. Maar bij 1847 vergeleken, doen zich in twee opzigten allerbelangrijkste verschijnselen voor ten gunste van het tegenwoordige jaar. *Toen* had eene opeenvolging van slechte oogsten de hulpbronnen zoowel van Europa als van Amerika, uitgeput; *nu* was er waarschijnlijk nimmer een jaar, waarin overvloed in alle deelen der wereld zoo algemeen voorhanden was; — *toen* had geheel Europa, doch Engeland vooral, verbindtenissen aangegaan, wier bedrag onmetelijk groot was, verbindtenissen, die maand op maand elke schilling verslonden, die slechts geslagen, behouden of aan vroegere speculatien onttrokken kon worden, ten einde maar de spoorwegen te voltooijen, die thans aan den handel en de nijverheid zoo veel gemakken verschaffen; *nu* is onze bevolking ten minste buiten eenige verbindtenissen gebleven, voor wat de toekomstige aanwending van kapitaal betreft. Terwijl derhalve voor een' tijdlang, als een noodzakelijke maatregel, de buitenlandsche handel voor een aanzienlijk deel eene vermindering zal moeten ondergaan, als een gevolg van de ordeloosheid, waarin de gewone kanalen, door welke de wisselhandel vloeit, vervallen zijn; terwijl men ook eenige vermindering van den binnenlandschen handel kan te gemoet zien, als een gevolg van verminderde winsten, schijnen er evenwel minder beletselen te bestaan voor een terugkeer van den voorspoed, dan in vorige tijdperken van crisis. Doch het zal afhangen van de behoedzaamheid van hen, die in de gelegenheid zijn om van dien voorspoed partij te trekken, hoelang deze zal duren. De laatste rampen, die de handelsstand geleden heeft, zullen niet vergeefs ondervonden zijn, indien zij tengevolge hebben, dat de verderfelijke stelsels, waarop wij hebben gewezen, in discrediet komen en hun einde bereikt hebben. Deze aangelegenheid is geheel buiten het bereik der wetgeving, zij moet alleen overgelaten worden aan het gezond verstand en duurgekochte ondervinding van practische mannen. De weg is voor elk voorzigtig man naauwkeurig afgebakend, en de gedragslijn, welke het meest bevorderlijk is voor de belangen des lands, is tevens die, welke ten slotte de meeste voordeelen moet verschaffen aan hem, die haar volgt. Openbare en bijzondere belangen, zelfs in handels-aangelegenheden, verschillen zelden of nooit een mijl lang van elkander.

Britsch-Indie.

Bij de tegenwoordige gebeurtenissen in Engelsch-Indië is het merkwaardig om de bevolking, den handel en het beheer van die rijke landen in eenige hoofdtrekken na te gaan.

Aanzienlijk is het getal der geschriften over Indië, die thans, zoo in Engeland als elders uitkomen. Geene *Review* of zij geeft hare beschouwingen daarover, en zoo men tot nu toe in Engeland mogt klagen dat er bij de natie geen belangstelling, ja zelfs geen eigenlijke kennis van Indische zaken bestond, — zoo laat het zich aanzien dat men zich de harde les te nutte zal maken. Ja, Engeland wil dat Indië, zijne huishouding en administratie, werkelijk een glazen huis zij; en, te oordeelen naar de massa der bescheiden, wordt er reeds een blik gegund door menig nieuw venster dat in de oude afsluitingsmuren wordt doorgeslagen.

Enkele statistieke bijzonderheden uit dien weelderigen voorraad van informatie zullen onzen lezers niet onwelkom kunnen zijn.

Het totaal der Aziatische landen onder Britsche heerschappij, die gezamenlijk onder den naam van Engelsch Indie bekend zijn, is ongeveer zoo groot als half Europa, en telt in het geheel ongeveer 171 millioen inwoners, waarvan ca. 143 Hindous. Het overig gedeelte bestaat grootendeels uit Mahomedanen (ca. 25 millioen), terwijl het kleine getal der overheerschers en verdere Europesche Christenen, met enkele andere secten, het cijfer voltallig maken.

Ter bevordering van het beheer over zulke uitgestrekte landen, is Hindostan (het eigenlijke Engelsch Indie) in drie Presidentschappen verdeeld, Bengalen (met Calcutta als hoofdplaats), Bombay en Madras. Elk Presidentschap heeft zijn Gouvern. en raad van bestuur; doch een der drie gouverneurs (die van Bengalen), is tevens gouverneur-generaal van Indie, en voert als zoodanig voor zaken van algemeen belang het opperbestuur, ook over de twee andere presidentschappen. De grootste dezer drie afdeelingen is het presidentschap Bengalen, met 128 millioen inwoners. Dat van Madras telt er 27½ millioen; het presidentschap Bombay 15 millioen.

Al het grondgebied dat in deze presidentschappen is ingedeeld, is echter, evenmin als de geheele bevolking, onder onmiddelijke heerschappij van Engeland.

De eigenlijke Britsche bezittingen tellen te zamen slechts 127 millioen inwoners (namelijk 93½ m., 22½ m. en 11 millioen zielen respectivelijk in de drie genoemde presidentschappen).

Het overig gedeelte van grondgebied en bevolking is onder de directe of indirecte heerschappij van inlandsche vorsten (Hindousche af Mahomedanen) gebleven. Sommige van deze zijn geheel van Engeland afhankelijk en alleen op den troon gelaten omdat zulks voor de Britsche magt voordeeliger was; met anderen zijn bij verschillende tractaten betrekkingen van bescherming en wederzijdsche verpligtingen aangeknoopt, aangaande onderhoud van troepen, opbrengst van schatting, enz.

De souverein van Indië, is gelijk men weet, de

Engelsche Oost-Indische Compagnie, wier zetel te Londen is gevestigd; echter is het er verre van af dat het woord Souverein hier in den zin van *onbeperkte alleenheerschappij* moet opgevat worden: verre van daar. Schoon de oude naam haar gebleven is, is de compagnie feitelijk, meer als een regeringstak, onder contrôle en in verband met de kroon wetgeving, te beschouwen.

De vroegste vestiging der Engelschen in Indië dagteekent van de eerste jaren der 17e. eeuw. In het jaar 1600 werd, bij octrooi door Elisabeth verleend, de O. I. compagnie gesticht, nagenoeg gelijktijdig met de Hollandsche; (nl. eenige vermogende kooplieden vereenigden zich, om door bijeenbrenging van kapitalen, den winstgevenden Indischen handel voor gezamenlijke rekening te drijven.) Wegens de groote onkosten die vereischt waren, en den risico dien men had te ondergaan, werd, ter aanmoediging, het *uitsluitend* regt van Indischen handel aan de compagnie gegund.

De O. I. zeehandel begon. Schepen werden uitgerust en weldra werden factorijen op de Indische kusten aangelegd, alwaar agenten der maatschappij handel dreven met de inlandsche bevolking. Deze is, gelijk bekend, oorspronkelijk het Hindousche ras, doch Mahomedaansche overheersching heeft sedert lang de leer van den profeet overgeplant in die landen waar vroeger de mysteriën van Brama's priesterschap de eenige godsdienst uitmaakten. Gaandeweg hadden de Mahomedaansche vorsten geheel de overhand verkregen, zoodat reeds de O. Indische compagnie bij hare vestiging in 1600, de Hindou vorsten schijnt aangetroffen te hebben als vasallen van de Mahomedaansche, aan welke zij zware belastingen moesten voldoen. De keizer van het Mogolsche rijk, te Delhi, had de opperheerschappij over gezamenlijk Indie.

De O. Indische compagnie had kantoren op de kusten gevestigd, en hield zich ca. anderhalve eeuw schier uitsluitend met den handel bezig, katoen, zijde, specerijen, stofgoud, ivoor enz., tegen Europesche produkten inruilende. Eenige weinige troepen door haar uit Europa aangevoerd, dienden tot bescherming der Engelsche bezittingen, terwijl later aan die Europesche troepen eenige inlandsche soldaten (cipayers) werden bijgevoegd.

Intusschen waren de Engelschen niet de eenige bezoekers van het vaste land van Indie geweest. Andere volken, als de Franschen en Portugezen, hadden evenzeer begeerige oogen op den Indischen handel geslagen, en de compagnien, die in de meeste der handeldrijvende landen gevormd werden, hadden ook hare kantoren op de kusten gevestigd. In 1747 brak de oorlog tusschen de Engelschen en de Franschen uit. De oorzaak hiervan was een (natuurlijke of aangeblazen) twist tusschen de verschillende ondervorsten, door den keizer van Delhi aangesteld. — Franschen en Engelschen kiezen van weerszijde partij, en van dat oogenblik af, kan men de reeks van Indische oorlogen dagteekenen die met het verdrijven der Franschen begon, en die zich daarop, nadat de Engelsche heerschappij, ca. 't midden der vorige eeuw, door den dapperen Clive was gegrondvest, — in de nimmer verzadigde veroverings-politiek, die Engeland zoo vaak, en niet geheel ten onregte, als een schandvlek wordt aangerekend, heeft opgelost.

Reeds bij den aanvang dier oorlogen in de vorige eeuw, heeft men eene groote uitbreiding gegeven aan de inlijving van Cipayer soldaten, door Engelsche officieren gevormd en aangevoerd; en het is de wijze waarop dat sijsteem, tegen latere waarschuwingen in, is doorgedreven, welke thans de aanleiding tot den wreeden opstand schijnt geweest te zijn.

Het belang dezer uitgestrekte bezittingen voor het moederland, doet zich dadelijk gevoelen wanneer men nagaat dat Engeland met Indie (wanneer men Ceylon en Singapore daaronder begrijpt), een handel drijft, ter waarde van ca. 300 millioen jaarlijks.

De voornaamste producten van Indie zijn indigo, suiker, katoen, salpeter, opium, rijst, zijde, koffij, specerijen, huiden, sommige houtsoorten, tabak, granen, hennep, droogerijen, enz. Dat zijn de producten van eigenlijk Indie, maar buitendien voert dat land nog door eigen handel met de naburige kusten en eilanden van Azie, een menigte voorwerpen aan, als thee, edelsteenen, goud, reukwerken, enz. die dan wederom aan de Europesche markten levert.

Daarentegen voeren Engelsche, Fransche- en Amerikaansche schepen een menigte artikelen van Europesche beschaving aan: consumtie artikelen, als: wijnen, kaas, eetwaren, bier, enz.; voorts huisraad, glaswerk, boeken, bronzen, meubelen, enz.; kleedingstukken, rijtuigen, in een woord al de vereischten der verfijnde levenswijze die door een gedeelte der Indische bevolking geleid wordt; doch bovenal de eenvoudige kleedingstukken voor de millioenen der landbouwende bevolking, de katoenen manufacturen, het stapel-artikel der Engelsche uitvoeren. Van dit alles echter in het verbruik niet genoegzaam om een equivalent te leveren voor hetgeen Indie toezendt, en een waarde van millioenen guldens aan zilvermetaal wordt jaarlijks vereischt om de handelsschuld te vereffenen.

Engeland ontving uit Indie in 1856 aan *katoen* voor 28 m.; *rijst* 19; *indigo* 19; *vlas en hennepzaad* 16; *suiker* 13; *ruwe zyde* 7; *ruwe wol* 6; *ruwe huiden* 5½; *juta garen* 5 en *salpeter* voor 3 millioen guldens waarde.

Wat nu den uitvoer van Engeland naar Indie betreft, zoo nemen deze gewesten voor Engeland den tweeden rang wat den handelsomvang betreft. Als débouché voor Engelsche producten, nam Indie over de jaren 1855—1856 onmiddellijk rang na de Vereenigde Staten; — alleen in de jaren 1853 | 4, toen de handel met Australie die plotselinge toeneming ondervond, was het handelscijfer dier landen grooter dan dat van Indie.

De Engelsche handel op Indie is niet alleen groot, maar ook sterk *toenemend*. De waarde der exports n. Indie (met Ceylon en Singap.) die in 1856 11,807,000 p. s. bedroeg, was in 1842 nog niet de helft daarvan, nl. 5,163,000 p. st. Het gemiddelde der laatste 5 jaren 1852—6 was 9,659.000 p. st., tegen 6,481,000 als gemiddelde der vijf voorafgaande jaren.

Hier tegenover kan de waarde der invoeren niet zoo juist over het geheele tijdperk worden berekend, daar de Eng. handels statistiek eerst sedert 1854 begonnen is de waarde der invoeren volgens aangenomen vasten maatstaf te schatten en publiek te maken. Voor 1855 werden de Engelsche invoeren uit Indie op 12,668,000 geschat, tegen 10,762,000 p. st. in 1854.

Buitendien drijft Indie zelfs een belangrijken handel met andere landen als de Ver. Staten van Noord-Amerika, Frankrijk, China, Australie enz.

Wat nu den handel van Engelsch Indie in 't geheel, met alle landen betreft, zoo bedroeg die over 1853, het laatste der publiek gemaakte jaren, ruim 38 millioen p. st., nl. 16° invoeren en 21° uitvoeren, terwijl de invoeren en uitvoeren in 1843 respectivelijk nog slechts 10° en 13° m. p. st. bedroegen, zoodat de handelsomvang thans bijna is verdubbeld. (Behalve bij de Vereen. Staten vindt men schier nergens een voorbeeld van dergelijke toeneming.) Calcutta en Bombay zijn voor den handel de voornaamste plaatsen. Madras heeft verreweg het kleinste aandeel.

Uit de cijfers van een zoo uitgestrekten en zoo schielijk toenemenden handel, blijkt genoegzaam van hoeveel belang het bezit dier uitgestrekte landen voor Engeland is te achten; niet alleen uit een oogpunt van heerschzucht; niet alleen omdat het voor Engelands aristocratie eene gelegenheid aanbiedt tot hooge winstgevende betrekkingen, zoo bij het leger en de marine, als ook in de Indische administratie; maar bovenal omdat Indiës 180 millioenen bewoners voortdurende verbruikers zijn van Engelands manufacturen. Het is wederom de katoen kwestie die hier ten grondslag ligt.

Er was een tijd dat de katoen in Indie gekweekt, door Hindou handen werd gesponnen en geweven, en alzoo naar Engeland werd overgebragt. Weldra keerden de zaken: Engeland leerde zelf spinnen en weven, en zijne reusachtige vorderingen in deze industrie bragten het gaandeweg zoover, dat de Indische en Amerikaansche katoen, naar Engeland verscheept, en aldaar gesponnen, geweven, geverwd en gedrukt, — weder naar Indie werd vervoerd, — om tegen veel lager prijzen te worden aangeboden, dan waarvoor de inlandsche industrie het product konde leveren.

Wel beseft dan ook de Engelsche natie het belang dezer onmetelijke markt, en, — doordrongen van den stelregel van Smith en Say, *que les produits ne s'échangent que contre des produits*, of, in andere woorden, dat »slechts dáár blijvend *débouché* kan zijn, waar tevens eigen voortbrenging bestaat," — hebben de Engelschen zich in de laatste jaren vooral toegelegd om het verbruiksvermogen dier markt, door middel van *beschaving en aanzetting tot eigen productie* te verhoogen. Gulde stelregel die in alle Moederlanden de grondwet moest zijn van elk Koloniaal Bestuur.

Gemengde Berigten.

Onlangs werd te Parijs een nieuwe chef de bureau bij een der ministerien in een afgelegen corridor door een schildwacht aangeroepen. De ambtenaar begreep niet waarom daar een schildwacht staan moest. De soldaat beriep zich op zijn consigne en de korporaal van de wacht verklaarde eenvoudig dat daar altijd een post geweest was. De secretaris generaal wist evenmin ophelderingen over dien post te geven. Eindelijk na vele vergeefsche navorschingen werd het raadsel door den archivarius opgelost, die vond dat men vijf en-twintig jaren geleden een schildwacht in den corridor geplaatst had, omdat er een muur versch gepleisterd was en men den pleister

zoolang zij vochtig was, voor beschadiging wilde bewaren. Daar nu niemand zich verder over dien post bekommerde, werd hij regelmatig sedert dien tijd bezet.

De berigten uit de Eng. fabriekdistricten van 9 Januarij, beginnen voor de werklieden een weinig gunstiger te luiden, althans voor een gedeelte. Om slechts van een der voornaamste manufactuur fabriek-steden te spreken, namelijk van Bradford, zoo dient dat aldaar de zaken reeds een levendiger aanzien krijgen. Verder hebben te Carlisle de katoen-spinnerijen weer bijna alle het werk hervat; in de etablissementen te Halifax is weer meer bedrijvigheid zigtbaar; de nood der fabriekarbeiders te Manchester is aan het afnemen; de fabrieken te Middleton zijn alle volledig aan den gang; terwijl te Rochdale en te Staffordshire de arbeiders meest alle weer werk hebben kunnen bekomen. Daarentegen ziet het te Birmingham nog weinig gunstig uit; te Dundee, Glasgow en Hull is, ten gevolge der nieuwe faillissementen, nog geen spoor van eene herlevendiging der bedrijvigheid te zien. Te Nottingham blijft het met de kanten-industrie doodstil; te Preston is nog geene verbetering zigtbaar, en de werkelooze fabriekarbeiders aldaar, die thans van het plan afgezien hebben om ongeregeldheden en rustverstoringen in het leven te roepen, vergenoegen zich met dagelijks een shilling door middel van arbeid aan de openbare wegen te verdienen. De wevers te Spitalfields klagen voortdurend over gebrek aan verdienste, en in de ijzer-fabriekdistricten is nog slechts een gering spoor van de hervatting der werkzaamheden zigtbaar.

Producten-Handel.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 23n. dezer, 5 vaten van de Centraal Fabriek op plantaadje *Baitenrust*, à 8,80 C.

Scheepvaart.

AANGEKOMEN.

Den 24n. dezer, het schip *Equator*, kapt. Nieuwenhuijs, van Demerarij.

UITGEKLAARD.

Den 24n. dezer, het schip *Texel*, kapt. Hubert, naar Amsterdam, lading: 204 v. Suiker 299,910 pond, 22 v. Kakao 2642 pond, 99 balen sch. Katoen 33,885 pond, 3 kisten Naturalien en 878 pond oud koper.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Johanna Christina, kapt. J. H. ter Wieskes, adres bij J. H. Zaal.

Louisa Christina, kapt. Ten Harmsen, adres bij J. H. Zaal.

Jouna Adriana, kapt. Franken, adres bij J. H. Zaal.

Sagitta, kapt. W. J. Bakker, adres bij J. H. Zaal.

Anna Lena, kapt. C. Zaal, adres bij J. H. Zaal.

Equator, kapt. Nieuwenhuis, adres bij M. M. Curiel.

Mina, kapt. Cupido, adres bij M. M. Curiel.

Cornelia, kapt. de Leeuw, adres bij M. M. Curiel.

Wilhelmina, kapt. Klint, adres bij C. J. Leijsner.

Josina Theodora, kapt. Tjakkes, adres bij J. H. Zaal.

Rijnbrand, kapt. P. F. Lange, adres bij J. H. Zaal.

Johannis Hermanus, kapt. J. B. Wijgers, adres bij M. M. Curiel.

NAAR ST. THOMAS.

Anna Maria Henriette, kapt. G. Zwanenburg, adres bij J. Gisius. Sluit 5 Maart e. k.

ADVERTENTIEN.

Gedrukt bij **J. C. Muller Az.**

Het Abonnement is per jaar . . . ƒ 20—
voor zes maanden . . 11—
» drie » . . 6—
Voor elk afzonderlijk nommer der Courant . . . . » —25
De prijs der Advertentien is per regel » —25